

OVERWELDIGENDE TOM WAITS HULDE IN 'CC HET LOO'

Guy Swinnen & friends hadden er echt zin in

- ZATERDAG 30 NOVEMBER 2013, 06U30 -LUDO VERVLOET-
LAAKDAL - Negen topmuzikanten grasduinden gisteren vrijdag 29/11 in Tessenderlo door het rijke oeuvre van Tom Waits, één van hun, en ook van de paar honderd aanwezige luisteraars, levende helden. Het werd een grandioze avond.

Wij, en met ons alle aanwezigen in de zaal én op het podium, genoten met volle teugen van deze unieke avond. Voor amper € 15 hebben wij ooit veel, veel minder gekregen.

De topmuzikanten hadden er duidelijk zin in. De jongens kennen elkaar blijkbaar al jaren en die opgebouwde vriendschap om het spelplezier droop er een hele avond lang af. Ze gaven alle negen constant het beste van zichzelf. Dat resulteerde in een prachtig opgebouwde dubbele Waitsset van ruim twee uur speel- en luisterplezier.

Met vier erg volwassen zangers werd de avond een boeiende en afwisselende show. Guy Swinnen van The Scabs, Tom Pintens van zijn solowerk of van Zita Swoon, Jan De Campenaere, de man achter Venus in Flames en Tom Theuns, de singersongwriter van folkgroep Ambrozijn werden omringd door een bont gezelschap muzikanten van o.a. Think of One en Admiral Freebee. Samen brachten de negen topmusici ongeveer het beste van Tom Waits in twee sets.

Tom Waits heeft een briljant repertoire van prachtige songs op zijn naam staan, de ene nog mooier dan de andere. Het is dan ook verduiveld moeilijk om daar een selectie uit te filteren die iedereen kan bevredigen. Sommige luisteraars waren dan ook lichtjes ontgoocheld dat bv. hun "drinking piano" er niet bij was of het integere "innocent when you dream", maar om alle Waitstoppers te brengen heb je minstens drie goedgevulde avonden nodig. En dan nog.

Natuurlijk heeft niemand dat typische keelgeluid van Waits, al kwam Tom Theuns wel erg dicht in de buurt, maar de aangepaste arrangementen van de moeilijkere liedjes zaten zo mooi in elkaar en toch dicht bij het origineel dat ik er de tears van in mijn eyes kreeg. Zo puur, zo mooi, ik wist niet dat de popscene in België tot zoiets in staat was.

Natuurlijk werd de groep na afloop nog eens teruggeroepen. En omdat de vraag naar nog meer niet te ontwijken was, kwamen de laatste vier van het negental de toeschouwers slapen leggen met een niet-Waitssong die iedereen, ook Waits kent ... Goodnight Irene. De zaal liet zich zowaar als een baby wiegen. Een voor de volle 100% geslaagde avond. Voor herhaling vatbaar.